

De geneugten van

Zoute boter & zoete jam

Château de Blomac

Fred en Jacqueline Mangelaars bewonen het Château de Blomac, een imposant negentiende-eeuws kasteel met een uitgestrekt park in de Languedoc. De chambres d'hôtes zijn al een succes, maar het Nederlandse stel borrelt nog van de plannen. Ondertussen genieten ze van het mediterrane leven.

Aonderdvijftig lichtpunten, 54 led-wandlampjes, 15.000 kilo gipsplaat, 300 strekkende meter gordijnstof... Met een lichte ondertoon van triomf somt Fred Mangelaars zijn lijstje van benodigdheden op. In de bibliotheek van Château de Blomac knikkert het

haardvuur dat hij zojuist met Zen-achtige aandacht heeft aangeemaakt. Je moet wel, als kasteelheer zonder personeel. Zijn vrouw Jacqueline serveert ons intussen olijven uit de streek en in gebakken spek gewikkelde dadels. Een smakelijke rosé van het domein erbij en het plaatje is helemaal af.

De reusachtige klus die Château de Blomac heet, is bijna af. Alleen de zolders nog. En één gastenkamer. En de toren natuurlijk. En een deel van de tuin. En de omgevallen bomen van de storm van januari moeten gedeeltelijk nog worden gezaagd. Maar de vijf suites en de *chambre de mariage* zijn klaar, net als het riante zwembad en het fraaie terras, de salon, de eetkamer, de orangerie, de bibliotheek en de keuken. Fred en Jacqueline Mangelaars kunnen tevreden zijn. Ook de gîte, waar ze zelf drie maanden hebben gebivakkeerd om de vaart er in te houden, ziet er picobello uit. Hij heeft de hele zomer volgezeten, de zaken gaan goed.

Maar voor het zo ver was... ruim een half jaar 'stond de hele binnenplaats vol met bestelbusjes', van oktober 2008 tot half juni 2009. En al die vaklieden uit de streek moest het stel 'aansturen', wat in Zuid-Frankrijk geen sinecure is, want een afspraak is niet altijd een afspraak. Maar dan hadden ze buiten de Mangelaars gerekend. Ze voerden prestatieverplichtingen in en wekelijkse bouwvergaderingen waarbij de loodgieter moest beloven zijn klus af te hebben voor de elektricien, de stucadoor rekening moest gaan houden met de schilder en de Franse aannemer zich verplichtte zijn gezicht geregeld te laten zien. Alleen een door de wol geveerd echtpaar dat eerder al een optrekje met gîte had in midden-Frankrijk, kon zo'n kolossale verbouwing doorstaan zonder in een gesloten inrichting te hoeven worden opgenomen.

Wie de grote, met grind bedekte cour nu ziet liggen en zich voorstelt hoeveel busjes daar kunnen (dubbel)parkeren, begrijpt welk huzaarenstukje hier is afgeleverd door *les Mangelaars*.

Lichtplan

Ze halen het zogenaamde 'sfeerboek' erbij om te laten zien dat het kasteel in terminale toestand was toen ze in oktober 2008 de sleutel van hun monumentale hoofdgebouw kregen. Kale muren, rottende binten, een inrichting uit ver vervlogen jaren... maar de stijl van het monumentale gebouw was onverwoestbaar.

'Zonder Stefan hadden we dit nooit gered', zegt Jacqueline. Met Stefan bedoelen ze interior designer Stefan Dekkers uit Roosendaal, de man die tekende voor de uiteindelijke inrichting. Hij richtte zich uiteraard wel naar de wensen van zijn opdrachtgevers die een smaakvolle, verrassende mix van modern en klassiek voor ogen hadden. Het behang en de gordijnen met

'barokke' motieven en de klassiek gesausde muren ('dertig verschillende kleuren', zegt Jacqueline) roepen herinneringen op >

Met de klok mee: de achterkant van het château; de bruidssuite; een *salade chèvre chaud maison*

Alleen een door de wol geveerd echtpaar dat al eerder een optrekje met gîte had in Frankrijk, kon zo'n verbouwing doorstaan

Na twee eeuwen gedistingeerde landadel nemen twee Nederlanders bezit van het landgoed waarvan het hele dorp afhankelijk was

aan de Belle Epoque, terwijl de reusachtige lampenkappen juist een mooi hedendaags contrapunt vormen. Dekkers ontwierp zelfs een compleet lichtplan, waarin een grote goudkleurige lamp van Marcel Wanders in de hal nog maar de inleiding is van een doorwrocht 'lichtverhaal' van strategisch gepositioneerde lichtpunten die alle zijn uitgerust met sensoren. De bezoeker voelt zich voortdurend 'in het zonnetje gezet' als hij over de prachtige stenen wenteltrap naar zijn kamer wil sluipen.

Perfectionisme is het kenmerk van de Mangelaars, die er toch voor zorgen dat iedereen zich op zijn gemak kan voelen. De kookkunsten van Jacqueline bevallen ons uitstekend. We krijgen iedere avond vier gangen voorgezet, net als alle gasten die van haar *table d'hôte* gebruikmaken. Zo zien we onder meer coquilles met saffraansaus voorbijkomen, snoekbaars met gegrilde aubergine en risotto, een prettig gevuld kaasplateau en caramel brûlée, en de volgende avond zetten we ons aan de met *pain de mie* gepaneerde ganzenlever vergezeld van in cider gestoofde appelcompôte, magret de canard, kastanjepuree met aardappeltjes en bospaddenstoelen, het goeie oude kaasplateau en zelfgemaakte clafoutis. Fred fungeert als volleerd sommelier, hij is tenslotte gediplomeerd vinoloog. Hij heeft 12.000 flessen overgenomen van het Domaine de Thénil, het wijngoed met 94 hectare wijngaard dat inmiddels is gekocht door een wijnhandelaar met de filmsche naam Mandeville. De helft van de wijnvoorraad is al weer weg, zegt Fred. Deels verdwenen in de gasten en deels naar een aantal vestigingen van Gall & Gall waar de Château de Blomac ook nu nog wordt verkocht.

Gedistingeerde landadel

Het zal even wennen zijn geweest voor de tweehonderd inwoners van het gehucht Blomac, gelegen tussen twee heuvelruggen op een vlakte vol wijngaarden in de Minervois, een deel van de Languedoc. Na twee eeuwen vaderlijke, gedistingeerde landadel - eerst de voorouders van de baron du Blomac en daarna die van de Comte de Thénil - die het kasteel vele generaties achtereen als centrum van hun wijngoed in gebruik hadden, nemen opeens twee Nederlanders bezit van het landgoed waarvan het hele dorp al die jaren afhankelijk was. En niet zomaar een kasteeltje, maar een stevig gebouw met een toren en een roestige klok die al jaren op tien voor drie staat. Omringd door een park van vijf hectare en een stenen muur waarachter de dorpelingen al die jaren niet mochten komen, terwijl ze er nu zelfs paddenstoelen en wilde asperges mogen gaan plukken als ze het netjes vragen. En die Nederlanders zijn nu eens niet van die hoge heren, ze mengen zich volop met de plaatselijke bevolking, raken bevriend met de burgemeester en komen naar de vele dorpsfeesten. De Mangelaars zijn levensgenieters. 'Als ik een tip mag geven: deze zoute boter met onze eigengemaakte abrikozenjam!' raadt Fred aan bij het ontbijt. De 50-jarige oud-politicagent heeft na een avondstudie rechten en jarenlang buffelen een succesvol bedrijf opgezet dat is

gespecialiseerd in 'de zachte kant' van de ICT. Voor grote bedrijven en ministeries verzorgt Migration Match de implementatie van computersystemen, vertelt Fred, die een buitengewoon vertrouwenwekkende en sportieve uitstraling paart aan een grote liefde >

Links: de orangerie; een van de vier seizoenen; rechts: de hal met welkomstgroet; Jacqueline op het terras.

voor het gesproken woord. Dat heeft hij gemeen met Jacqueline, zijn jeugdliefde, eveneens een halve eeuw jong en gespecialiseerd long-verpleegkundige. Toen hun volwassen dochters het huis uit waren, besloten ze naar de Languedoc te verhuizen. Fred pakt nog geregeld zijn koffer en het vliegtuig naar Nederland voor zijn bedrijf, Jacqueline heeft het druk met de gasten.

Katharen

Die kunnen zich vergapen aan de staalconstructie die het hele kasteel ondersteunt, een unicum uit de tijd van de grote ingenieurs uit het eind van de negentiende eeuw. Ze kunnen dwalen door het uitgestrekte landschapspark met poreuze standbeelden van de vier seizoenen, torenhoge ceders en hangerige palmen en een zwembad gevuld met zout water. Graag zal Fred ze rondleiden om ze te vertellen over de Katharen, de 'kettlers' die hier tot de dertiende eeuw hebben gewoond tot ze door de katholieken werden uitgemoord. Ze geloofden in een dubbele godheid, weet hij, een goede en een slechte. Moeiteloos schakelt hij over naar Dan Brown en Maria Magdalena, om uit te komen bij een Mariabeeld dat verstopt is achter een dichte bosschage. Voor ze het kasteel gingen bezichtigen had hij een droom, vertelt hij. Hij zag de achterkant van het gebouw in zijn slaap. Toen ze het voor het eerst zagen was het een *coup de coeur*. De ratio zei: het is te groot. Maar de emotie won, volgens Fred.

Plannen hebben ze genoeg. Er komen in elk geval al twee grote trouwpartijen in het park, maar misschien kunnen ze ook trainingen gaan geven, exposities verzorgen, kamerconcerten in het dertiende-eeuwse dorpskerkje... een antiquair zou zijn meubels op de kamers kunnen zetten, met een prijskaartje eraan. Of wijnproeverijen. 'Hier kan eigenlijk alles!' contateert Fred. 'Deze plek heeft een bepaalde energie, het kasteel is niet voor niets op deze rots gebouwd', mijmert hij. 'Hiervoor hadden we een watermolen in de Indre, daar stroomde de energie onder het huis door.'

Fruits de mer

Hun ultieme genot? Naar Narbonne Plage, waar de verkopers van schaaldieren een plateau fruits de mer voor hen samenstellen dat ze tegen de avond kunnen komen ophalen. Jacqueline: 'Ze openen ze voor je neus, en dan rijden we met dat bord vol oesters, langoustines en *palourdes* op schoot, met een handdoek eronder tegen het lekken, naar ons plekje op het strand. En dan met een tafeltje en wat klapstoeltjes en een goed glas *crémant* de Limoux (een bubbeltje, FT) de zon zien ondergaan. De maan zien opkomen uit zee is trouwens nog mooier'. Of een zak geroosterde kastanjes krijgen aangeboden op een primeur-feest, aanschuiven bij vierhonderd andere feestgangers en elkaars wijn delen. De burgemeester stelde ze persoonlijk aan iedereen voor. 'Messieurs, je vous présente les nouveaux propriétaires du Château de Blomac!' En dan aan de canard, de saucisses, de uiensoep of het vers geschoten wild. Geluk zit in de kleine dingen.

15.000 kilo gips, 300 strekkende meter gordijn, 54 wandlampjes... •

Met de klok mee: het château; Fred met een vondst op zolder; de badkamer van de bruijsuite; Jacqueline in de eetkamer.

Tips

Strand

In Azille (12 km) is er een meer en bij Carcassonne Le Lac de la Cavayère (20 km). Zeestrand vind je in Narbonne Plage (45 km).

Golf

In Carcassonne heb je een 18 holes-course, ook in Narbonne en Béziers kun je terecht.

Markten

In Trèbes elke zondagochtend, in Carcassonne drie keer per week, en in Narbonne zelfs dagelijks in de hallen van Narbonne van 7-13 uur, met wel zeventig kraampjes met allerlei regionale producten.

Restaurants

In Trèbes is Restaurant Moulin de Trebes (Rue du Moulin 2, tel. +33 468789757) zeer geschikt voor kinderen. In Homps heeft Auberge de l'Arbousier een prima prijs/kwaliteitverhouding. Avenue de Carcassonne 50, tel. +33 468911124, www.auberge-canalumidi.com. Carcassonne, Château Cavanac, menu all in van B42, met keuze uit diverse regionale gerechten, Château de Cavanac, Cavanac, tel. +33 468796104, www.chateau-de-cavanac.fr.

Grotten

Limousis en Cabrespine

Abdijen

Vele, onder andere Fontfroide, Lagrasse en Lastours.

Cité de Carcassonne

De oude burcht van Carcassonne is een van Unesco's werelderfgoederen en trekt vele miljoenen bezoekers per jaar uit de gehele wereld.

Canal du Midi

Zelf een boot huren bij www.leboat.nl (zonder vaarbewijs) of u laten varen voor een tochtje over dit wereldberoemde kanaal.

Kano/ kayak

Vanuit Puichéric kunt u de Aude bevaren, picknick mee, erg leuk!

Auto

Vanuit Utrecht 1260 km; handige routeplanner www.viamichelin.fr.

Vluchten

Goedkope lijnvluchten met Ryanair op Carcassonne (25 km van Blomac), www.ryanair.com. Vluchten op Toulouse (1 uur), Montpellier (1½ uur), Girona.

